

[Kirsten Jacobsen.]

„Idet folketinget med tilfredshed konstaterer forskellen mellem de to køn, går tinget over til næste punkt på dagsordenen.“

Men da det er blevet mig meddelt fra formanden, at dette forslag til motiveret dagsorden ville blive afvist med den begrundelse, at det var for pjattet, så vil jeg nøjes med at lade opfordringen stå alene. Jeg vil dog til begrundelse anføre, at en så pjattet forespørgsel kan ikke forlange et seriøst dagsordensforslag.

Jeg agter derfor ikke at deltage mere i debatten, men vil som hovedparten af tingets medlemmer give mig til at beskæftige mig med noget fornuftigt.

Mette Madsen (V):

Den store kvindekommision blev nedsat i 1965 i 50-året for kvindens valget med det kommissorium at undersøge kvindens stilling i samfundet. I de små 10 år, kommissionen har siddet, er der afgivet delbetænkninger fra alle underudvalg om kvindens stilling inden for de forskellige samfundsområder. Alle disse betænkninger blev modtaget med stor interesse, ja, en af dem, den om uddannelsesforholdene, blev en bestseller, der blev revet bort.

Undervejs er der også efter henstilling fra kvindekommisionen gennemført ændringer lovgivningsmæssigt og på mange andre områder, og jeg vil gerne lige i parentes bemærke, at der har også været steder, hvor diskrimineringen var rettet mod mændene. Men indførelsen af ligeløn i 1972 må vel betragtes som kronen på kvindekommisionens arbejde.

Som et af de medlemmer, der først kom med i den tolvte time, da arbejdet på det nærmeste var afsluttet, vil jeg gerne her udtrykke min beundring og respekt for det store arbejde, som er gennemført, og som de 11 gule betænkninger nu vidner om. Betænkningerne har, efterhånden som de fremkom, været ivrigt debatteret, og der vil stadig blive henvist til dem, så længe de er aktuelle. Men derudover har de en værdi, der forekommer mig at være af meget stor betydning. Disse betænkninger, der om jeg så må sige har affotograferet kvindens stilling i det danske samfund i tiåret 1965-75,

vil om 10, 20, ja, 100 år være et historisk kildemateriale af uvurderlig værdi.

Nu er arbejdet tilendebragt, slutrapporten er afleveret, og hvad så? Ja, det er jo det, vi skal debattere i dag. I denne forbindelse kan jeg ikke tilbageholde det spørgsmål til forespørgerne, om det ikke havde været mere praktisk at vente med denne debat til engang efter jul. Statsministeren sagde jo i sit svar til fru Meta Ditzel her i tinget den 16. oktober, at slutrapporten — som det er praksis med betænkninger, der indebærer lovgivning — af statsministeren er sendt til udtalelse i de andre ministerier og de berørte organisationer, og statsministeren lovede at tage sagen op, så snart der var kommet svar tilbage. Disse hørings svar savner jeg i debatten i dag.

Som det fremgår af betænkningen, har jeg ikke kunnet anbefale tanken om opretelse af et permanent ligestillingsorgan med tilknyttet sekretariat, hovedsagelig med samme begrundelse, som kommer til orde i Gerhard Nielsens mindretalsudtalelse. Det forekommer mig også, at tanken om et ligestillingsråd er en smule støvet. Vil det ikke netop kunne tydes derhen, at kvindekommisionen ikke har nået det, man forventede af den, og er det ikke et mistillidsvotum til alle de mennesker, der hver dag arbejder på at udrydde forskelsbehandlingen mellem mennesker og samfundsgrupper? Jeg tænker bl.a. på alle vore aktivt arbejdende kvindeforeninger, på tillidsmændene på arbejdspladserne, på de folkevalgte råd og navnlig på folketinget — ikke blot på de kvindelige medlemmer, men så sandelig også på de mandlige. Jeg er fuldkommen sikker på, at enhver af dem sammen med os er indstillet på og arbejder for at afskaffe enhver forskelsbehandling. Derfor kan man faktisk kalde folketinget for et ligestillingsråd.

Men folketinget har naturligvis interesse i at blive holdt til ilden, at blive gjort opmærksom på ligestillingsproblemerne, hvor de dukker op. Jeg har derfor gjort mig tanker om, hvordan dette mest praktisk vil kunne gøres. Jeg har vendt og drejet de forskellige forslag i betænkningen. Fru Grethe Philips forslag er udmærket, men det dækker kun arbejdsmarkedsområdet, og ligestillingsproblemer har jo mange andre facetter. Jeg tænker også på, at det tredje medlem i Grethe Philips-rådet vil få en van-